

آئین نامه پوشش حرفه ای دانشجویان

فصل اول: کلیات

۱. منظور از محیط بالینی در این آئین نامه، تمامی فضاهایی است که در روند تشخیص و درمان از آنها بهره گرفته می شود و شامل بیمارستان ها- آزمایشگاه ها- درمانگاه ها و مراکز آزمایشگاهی -تحقیقاتی، بخش های درمانی دانشکده ها و نیز محیط هایی نظیر کلاس درس، سالن کنفرانس، مرکز مهارت های بالینی، کتابخانه و محیط های عمومی در این مراکز همچون آسانسور، سلف سرویس، کافی شاپ و غیره می باشد.
۲. تمامی دانشجویان جهت گذراندن دوره های بالینی و حضور در محیط های بالینی ملزم به اجرای مفاد این آئین نامه می باشند.
۳. در کلیه موارد رعایت مقررات و آئین نامه های کنترل عفونت های بیمارستانی لازم الاجرا و مورد تأکید و در اولویت می باشد.

فصل دوم: لباس و نحوه پوشش

- لباس فرم دانشجویی جهت ورود به بیمارستان های آموزشی و سایر محیط های بالینی باید متحد الشکل بوده و شامل مجموعه ویژگیهای زیر باشد.
۱. روپوش سفید بلند (در حد زانو)، گشاد، آستین بلند و غیر چسبان به طوری که لباس از سطح آن قابل رؤیت نباشد.
  ۲. دانشجویان خانم باید تمامی سر و موها را با مقنعه سورمه ای بپوشانند بطوری که نواحی گردن و ناحیه یقه لباس نیز کاملاً پوشیده گردد.
  ۳. تمامی دکمه های روپوش باید در تمام مدت حضور در محیط های بالینی بطور کامل بسته باشد.
  ۴. شلوار پارچه ای سورمه ای باید بلند متعارف، ساده و غیر چسبان باشد.
  ۵. پوشیدن جوراب ساده که تمامی پا و ساق پا را بپوشاند در محیط بالینی ضروری است.
  ۶. پوشیدن جوراب های توری و یا دارای تزئینات ممنوع است.
  ۷. استفاده از کارت شناسایی معتبر عکس دار (تگ) در تمام مدت های حضور در محیط های بالینی الزامی می باشد.
  ۸. کفش باید راحت و مناسب بوده هنگام راه رفتن صدای آزار دهنده نداشته باشد.
  ۹. روپوش، لباس و کفش باید راحت، تمیز و مرتب و در حد متعارف باشد و نباید دارای رنگهای تند و زننده نامتعارف باشد.
  ۱۰. استفاده از اقلام نامربوط و آویزان از روپوش و شلوار و کفش، نظیر زنجیر و علامت های گروه های افراطی و انحرافی ممنوع می باشد.
  ۱۱. استفاده و در معرض دید قرار دادن هر گونه انگشتر طلا، دستبند، گردن بند و... (به جز حلقه ازدواج) در محیط بالینی جهت دانشجویان ممنوع می باشد.

آئین نامه پوشش حرفه ای دانشجویان

۱۲. استفاده از دمپایی و صندل در محیط های بالینی بجز اتاق عمل ممنوع می باشد.

فصل سوم- بهداشت فردی و موازین آرایش در محیط بالینی

۱- به جهت بهداشتی ناخن ها باید کوتاه و تمیز باشد. استفاده از ناخن های مصنوعی و ناخن بلند به دلیل افزایش شانس انتقال عفونت و احتمال آسیب به دیگران و تجهیزات ممنوع می باشد. لذا ضمن رعایت بهداشت، استفاده از هر گونه لوازم آرایش، ادکلن و عطرها با بوی تند و حساسیت زا در محیط های آموزشی ممنوع است.

۲- دانشجویان خانم باید نسبت به رعایت پوشش کامل موی خود و رعایت دستورات شرعی اهتمام جدی داشته باشند و خارج ساختن و نمایان شدن موها از مقنعه به هر اندازه و شکلی ممنوع می باشد.

۳- موهای دانشجویان آقا باید تمیز، آراسته و در حد متعارف باشد.

۴- آرایش موی سر و صورت آقایان به صورت غیر متعارف و زننده که نشان از گروه های انحرافی و افراطی است ممنوع می باشد.

۵- آرایش ناخن ها با لاک و برچسب های ناخن در هر شکلی ممنوع است.

۶- نمایان نمودن هر گونه آرایش به صورت تاتو یا هر گونه حلقه در بینی یا هر قسمت از دستها و صورت ممنوع است.

۷- هر گونه آرایش صورت در خانم ها که نشان از خودنمایی و جلب نظر دیگران باشد ممنوع است.

فصل چهارم: موازین رفتار دانشجویان در محیط بالینی

۱- رعایت اصول اخلاق دانشجویی - حرفه ای تواضع و فروتنی در برخورد با دانشجویان اساتید، پرسنل و بیماران الزامی است.

۲- صحبت کردن در محیط های بالینی باید به آرامی و با ادب همراه باشد. و هر گونه ایجاد سرو صدای بلند و یا بر زبان راندن کلمات رکیک ممنوع و پیگرد قانونی دارد.

۳- استعمال سیگار و سایر دخانیات در کلیه زمان های حضور فرد در محیط های بالینی ممنوع می باشد.

۴- در زمان حضور در آزمایشگاه ها و راند بیماران، تلفن همراه باید خاموش بوده و در سایر زمان ها استفاده از آن به حد ضرورت کاهش یابد.

۵- خوردن و آشامیدن در حضور بیماران ممنوع می باشد.

۶- هر گونه بحث و شوخی های نامناسب و خندیدن با صدای بلند در تمامی محیط های بالینی بخصوص در مقابل بیماران و یا محیط های عمومی نظیر کافی شاپ ها و رستوران ها ممنوع می باشد.

۷- بلند کردن صدای موبایل یا هر رسانه دیگر به عنوان پخش صوت در محیط های آزمایشگاهی - بالینی ممنوع می باشد.

۸- رعایت شئون اخلاقی، اجتماعی و دانشجویی در محیط های بالینی بسیار ضروری است.